

Sag anlagt den 4. august 2003 af Focus Magazin Verlag GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-274/03)

(2003/C 264/52)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. august 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Focus Magazin Verlag GmbH, München (Tyskland), ved Rechtsanwalt U. Gürtler. Den anden part i sagen for appelkammeret var France Telecom S.A., Paris.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Harmoniseringskontorets indsigelsesafgørelse nr. 1956/2001 af 2. august 2001 i indsigelsessag nr. B 260576 annulleres.
- Afgørelse truffet den 30. april 2003 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 849/2001-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at træffe afgørelse i indsigelsessag nr. B. 260576 i henhold til Rettens retsopfattelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: France Telecom S.A.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »Focus One« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38 og 42 — ansøgning nr. 984 484.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det tyske varemærke »FOCUS« (nr. 395 46 204) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 37, 38, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse:

Sagsøgerens klage afvises.

Søgsmålsgrunde:

- Tilstrækkelig bevisførelse for sagsøgerens ældre ret i indsigelsessagen
- Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion
- Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang
- Tilsidesættelse af artikel 42 i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ og af regel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, 1994 s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 303, s. 1).

Sag anlagt den 23. juli 2003 af Dionisia Eleftheriadi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-277/03)

(2003/C 264/53)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. juli 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dionisia Eleftheriadi ved advokat Timotheos Sigalas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation eller forandring af den anfægtede afgørelse nr. E(2003) 738 endelig udg. af 25. marts 2003 fra EF-Kommissionen om »tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalt løn til Dionisia Vlachakis, tidligere hjælpeansat«, således at afgørelsens artikel 1, stk. 2, slettes, og sagsøgeren ikke tilpligtes at betale sagsøgte nogen af de deri angivne tillæg til hovedbeløbet, og navnlig ikke tilpligtes at betale morarenter og tillæg, der samlet pr. 23. juli 2003 udgør 2 847,32 EUR, hvilket beløb i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 1 udgøres af 1 344,04 EUR for tidsrummet indtil den 10. april 2001, 1 023,88 EUR for tidsrummet indtil den 11. april 2001 til den 31. december 2002, 479,40 EUR for tidsrummet fra 1. januar 2003 til 23. juli 2003 (204 dage med 2,35 pr. dag = 479,40 EUR).
- Subsidiært annulleres eller forandres den anfægtede afgørelse af 25. marts 2003 E(2003) 738 endelig udg. fra EF-Kommissionen og tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalt løn til Dionisia Vlachakis, tidligere hjælpeansat, således at artikel 1, stk. 2, første led, ophæves, og sagsøgeren ikke tilpligtes at betale sagsøgte den krævede forhøjelse på 1 344,03 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede afgørelse tilpligtes sagsøgeren at tilbagebetale sagsøgte 13 182,18 EUR for løn, som fejlagtigt var udbetalt hende efter ophøret af hendes kontrakt med Kommissionen med tillæg af morarenter. Sagsøgeren anfægter den del af afgørelsen, som vedrører morarenterne. Sagsøgeren hævder, at hun uberettiget tilpligtes at betale renter, idet hun er ude af stand til at betale det skyldige beløb på grund af hendes alvorlige økonomiske problemer samt hendes families helbredsproblemer, grunde som udgør force majeure. Sagsøgeren hævder desuden, at hun ikke blev opfordret til at fremsætte sine bemærkninger inden den anfægtede afgørelses vedtagelse. Hun hævder endelig, at hun under alle omstændigheder ikke kan tilpligtes at betale renter for tidsrummet indtil den 10. april 2001, eftersom Kommissionen stiltiende har afstået fra at kræve renter for denne periode.

Sag anlagt den 8. august 2003 af Van Mannekus & Co. B.V. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-278/03)

(2003/C 264/54)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. august 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Van Mannekus & Co. B.V., Schiedam (Nederlandene), ved Rechtsanwalt H. Bleier.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EF) nr. 985/2003 af 5. juni 2003 om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1334/1999 vedrørende importen af magnesiumoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽¹⁾ annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede forordning har Rådet, på grundlag af en delvis interimundersøgelse, ændret arten af antidumpingtolden på indførslerne af magnesiumoxid med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Sagsøgeren har som importør deltaget i den undersøgelse, der gik forud for den anfægtede forordning. Sagsøgeren gør gældende, at forordningen er i strid med materiel fællesskabsret, da Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾ i væsentligt omfang er blevet anvendt urigtigt.

Sagsøgeren har anført, at det var udtryk for et fejlskøn, at der overhovedet ex officio blev indledt en delvis undersøgelse. De grunde, der angives i Kommissionens meddelelse, berettiger i hvert fald ikke nogen undersøgelse. Kommissionen har hævdet, at den manglende differentiering mellem salg til forretningsmæssigt forbundne parter og ikke-forretningsmæssigt forbundne parter eller mellem første salg og successive salg »kan føre til håndhævelsesproblemer«. Dette er imidlertid ikke korrekt. Ved håndhævelsen af retsfor skrifterne kunne der overhovedet ikke længere opstå problemer.

Endvidere afviger begrundelsen for den anfægtede forordning fra den begrundelse, der blev givet i meddelelsen om indledningen af den delvise interimundersøgelse. Dette er enten udtryk for en formel begrundelsesmangel, der er ikke materielt nogen tilstrækkelig grund til at ændre toldens art. Det er ifølge sagsøgeren udtryk for et fejlskøn, at der i den anfægtede forordning differentieres mellem en forbundet og en ikke-forbundet handelskæde, henholdsvis mellem direkte salg og indirekte salg til Fællesskabet.